

Universitäts- und Landesbibliothek Bonn

**Index scholarum quae, ..., in Universitate Fridericia
Guilelmia Rhenana ... publice privatimque habebuntur**

Universität <Bonn>

Bonnae, WS 1839/40(1839) - WS 1895/96(1895)[?]

WS 1839/40

urn:nbn:de:hbz:5:1-14994

43

aus aufgelöstem
Sammelband

4° Ab
1227
182

FI

LIT

63

INDEX SCHOLARVM
AVSPICIIS
REGIS AVGVSTISSIMI
FRIDERICI GVILELMI III.

IN
LITTERARVM VNIVERSITATE FRIDERICIA GVILELMIA
R H E N A N A

PER MENSES HIBERNOS A. CIOCCCCXXXVIII. ET XXXX.

A DIE XXII. M. OCTOBRIS

PVBLICE PRIVATIMQUE HABENDARVM.

4° Ab 1227/182

BONNAE
TYPIS CAROLI GEORGII.

INDEX SCHOLARUM

ANNO DOMINI 1775

IN ACADEMIA

LIBER PRIMUS

LIBER SECUNDUS

LIBER TERTIUS

LIBER QUARTUS

LIBER QUINTUS

LIBER SEXTUS

LIBER SEPTIMUS

LIBER OCTAVUS

LIBER NONUS

LIBER DECIMUS

LIBER UNDICESIMUS

LIBER DUODECIMUS

LIBER TRICESIMUS

LIBER QUARTAGESIMUS

LIBER QUINGENTESIMUS

LIBER SEXAGESIMUS

LIBER SEPTAGESIMUS

LIBER OCTAGESIMUS

LIBER NONAGESIMUS

LIBER CENTESIMUS

LIBER CENTESIMUS PRIMUS

LIBER CENTESIMUS SECUNDUS

LIBER CENTESIMUS TERTIUS

LIBER CENTESIMUS QUARTUS

LIBER CENTESIMUS QUINTUS

R

I

genus
strium
usu ce
una so
ctrinae
inform
bent c
verum
pusillu
busdan
satis p
nihil,
exerce
Deinde
diis, a
ad eu
lologic
dicatur
tanden
induxe
usus c
oration
rum: c
breven
institue
sane m
Atqui,
Nimiru
ei non
festive
sese t
emend
Exped

VNIVERSITATIS FRIDERICIAE GVILELMIAE
R H E N A N A E
R E C T O R ET S E N A T V S
C O M M I L I T O N I B V S

S.

Non raro audivimus, quibus parum commendationis habere uberius hoc et ornatus genus prooemiorum videretur, quae vobis, commilitones, tradi una cum indicibus semestrium scholarum hodierno academiarum instituto solent. Quippe remotiora a communi usu ceterarumque rationibus disciplinarum ea argumenta crepant, quae cum in harum una sola versentur, et ad paucos pertineant et saepe ostentandae magis umbraticae doctrinae vanoque acumini iactando serviant, quam excitandae industriae et ad humanitatem informandae iuventuti adornentur. Qui quod in hac causa nimium accusant, nec nos habent dissentientes: modo recte illud ipsum, quid sit nimium, definiatur. Quanquam, si verum volumus fateri, verendum est sane ne plerumque, quod isti vituperant tanquam pusillum et levidense, nos probaturi simus ut fructuosissimum. Tanta est enim in quibusdam insitae vis inertiae e levitate et superbia belle temperatae, ut ne illud quidem satis perspexerint, in litteris etsi alia aliis minora, tamen (si licet argute loqui) nihili esse nihil, nec ad mentem ingenuis artibus erudiendam et ad omnia praeclara fingendam probeque exercendam magis oportere, quid tradatur, quam quidque quomodo tractetur, spectari. Deinde autem cum semet ipsi alienos profitentur ab antiquarum potissimum litterarum studiis, ab ea quidem professione viderint ne rectius ad semet culpandos proficiscantur quam ad eum morem carpendum, qui non est alio consilio institutus, quam quo ipsa ars philologica necessarium instrumentum praedicatur reliquarum disciplinarum omnium: ac praedicatur verissime. Verum ut toleremus aliquantisper vel condonemus illorum fastum, quid tandem esse putabimus, quod in reprobatorum locum substituere isti delicatuli animum induxerint? quandoquidem non potest certe alius disciplinae ullius maior in hanc rem usus esse. Scilicet illecebras locorum communium expetunt, aut luminibus quibusdam orationis illustratorum, aut pristinae simplicitatis exemplo tribus tantum verbis perstrictorum: ex eo potissimum genere, quod conformandis emendandisque moribus aptum est: brevem fere studiorum commendationem, strenuas ad diligentiam adhortationes, vitae recte instituendae consilia. Quam in rem antestari F. A. Wolfii exemplum solent: cuius fuit sane mira in istiusmodi argumentis tractandis suavitas et propemodum singularis elegantia. Atqui, hoc ut teneamus exemplum, quamdiu coluisse Wolfium illam praefandi rationem creditis? Nimirum ipsa rei ieiunitate locorumque similium denuo recoquendorum molestia non potuit ei non tantum fastidii creari, quin post suum illud *mumpsimus* et alia quaedam partim festive, partim graviter, sed cuncta populariter proposita ad severius commentandi genus sese totum converteret, cuius certe nunquam defutura varietas esset: ad illustranda vel emendanda Platonis, Ciceronis, Taciti dicta: eaque in consuetudine postmodum perstitit. Expedit ipsius verba huc asciscere e p. 93. Commentationum miscell. invito auctore Ha-

φθόνος: — παιδὸς οὐκ ἀνδρὸς, τὸ ἀμέτρως ἐπιθυμεῖν: — ἐπαινούμενος μὴ πάντα πιστεῖν: — Εὐγνώμων, ὁ μὴ λυπούμενος ἐφ' οἷς μὴ ἔχει· ἀλλὰ χαίρων ἐφ' οἷς ἔχει: — Τοὺς μὲν ἄφρονες ὁ χρόνος· τοὺς δὲ φρονίμους, ὁ φθόνος ἀπαιλάττει· ἀνδρῶν δ' ἀπίστων· εἰς ὕδωρ γράφει: — *) Μικραὶ χάριτες ἐν καιρῷ, μέγισταί εἰσι τοῖς λαμβάνουσιν: — Κρεῖττονες εἰσὶν αἱ τῶν πεπαιδευμένων ἐλπίδες, ἢ ὁ τῶν ἀμαθῶν πλοῦτος: — οἱ πεπαιδευμένοι τόσον διαφέρουσι τῶν ἀπαιδείτων, 5 ὅσον θεὸς τῶν ἀνθρώπων: — πολλοὶ δοκοῦντες εἶναι φίλοι· οὐκ εἰσὶ καὶ οὐ δοκοῦντες, εἰσὶ σοφὸν οὐκ γινώσκουν ἕκαστον: — Ταυτὸν ἐστὶ νεκρὸν ἰατρνεῖν· καὶ γέροντα νοθεύειν.

Fol. 178^b.

ἵππου μὲν ἀρετὴν ἐν πολέμῳ· φίλον δὲ πίστιν ἐν ἀνυχία κρίνει: — φίλους ἡγοῦ τοὺς εἰς ὠφέλειάν σε ὠφελούντας: — Οἱ ἀληθινοὶ φίλοι καὶ τὰς φιλίας ἰδίας καὶ τὰς συμφορὰς ἐλαφροτέρας 10 ποιοῦσι· τῶν μὲν συναπολαύουσιν· ὧν δὲ μεταλαμβάνοντες: — Ἔοικε τῶν φιλαργύρων ὁ βίος νεκροῦ δείπνῳ· πάντα γὰρ ἔχει καὶ τὸν εὐφρανθησόμενον οὐκ ἔχει: — Αἰμὴν μὲν πλοῦτον ὄρμος· βίον δὲ ἀλυσία· τήκεται ὁ μὲν σιδήρεος πυρὶ· ὁ δὲ λογισμῶς ἐν πόθῳ· οἱ μὲν ἀμαθεῖς παῖδες τὰ γράμματα· οἱ δὲ ἀπαιδεῦτοι ἄνδρες, τὰ πράγματα οὐ συνιᾶσι: — οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρὸς, οὔτε ἄνθρωπος χωρὶς πόνον ἄγει τί χρήσιμον. Γῆρας καὶ πενία δύο τραύματα δυσθεράπευτα. τὸ 15 μὲν πῦρ, ἄνεμος· τὸν δὲ ἔρωτα ἢ συνήθεια ἐκκαίει: — Πρωταγόρας ἔλεγε μηδὲν εἶναι **) μῆτε τέχνην ἄνευ μελέτης μῆτε μελέτην ἄνευ τέχνης: — διογένης: — ἄρχην μαθημάτων λαβὼν πρόκοπτε τῇ τοῦ θεοῦ βουλῇ. Θνητὸς ὑπάρχων ἀνθρώπων, σπούδαζε πρὸ θανάτου, μὴ θανεῖν: — Ἀνὴρ σοφὸς καὶ πένης, οὐ δυσχερὴς· ἔχει γὰρ τὴν σοφίαν ἀντὶ πλούτου πολλοῦ: — τὸν πλοῦτον ἄνδρα καὶ ἀπαιδεύτον, νόμιζε τοῦτον εἶναι ὄνον χρυσοχαλίνωτον. οἱ δὲ τοῦτον ἐγκωμιαστοί, ἄνδρες εὐλα- 20 βεῖς καὶ ἐνδεεῖς· ὁ μέλλεις πράττειν, μὴ πρόλεγε· ἀποτυχὼν γὰρ, ἐκγελασθήσῃ: — Σεκοῦνδος ὁ φιλόσοφος ἐρωτηθεὶς· τί ἐστὶ γυνὴ πονηρὰ, ἔφη· γυνὴ ἐστὶ συνεσθιόμενον θηρίον· συνεγειρομένη μέριμνα· συμπλεκόμενη ἀσέλγεια· συντηρουμένη λέαινα· ἱματισμένη ἐχίδνα· αὐθαίρετος μάχη· συγκοιμωμένη ἀκροσία· καθημερινὴ ζήμια· ἀμεριμνίας ἐμπόδιον· οἰκίας χεῖμων.

Fol. 179^a.

ἀνδρὸς ἀκρατοῦς ναυάγιον· εὐμορφος ἐρινύς· κεκοσμημένη σκύλλα· μοιχῶν κατασκευή· βίων ἀνά- 25 λωσις· πολυτελής πόλεμος· ζῶων πονηρόν· ἀναγκαῖον κακόν· ἔδει γὰρ ἡμᾶς τῷ θεῷ θύειν, ὅταν γυνὴ κατορύττηται τάφῳ· οὐχ ὅταν γαμεῖν ***). γυναικα γὰρ θάπτειν· ἢ γαμεῖν· τυραννικὸν τοῦτ' ἐστὶ· γυνὴ θηρίων ἀπάντων ἀγριωτέρα ὑπάρχει. Κρεῖσσον γὰρ ἐστὶν εἰς πῦρ· ἢ εἰς ὕδωρ πεσεῖν, ἢ εἰς γυναικα μαχίμην καὶ πονηράν: — Ἀντιφάνης: — αἱ νέαι φίλαι, ἀναγκαῖαι μὲν· αἱ δὲ παλαιαί, 30 ἀναγκαϊότεραι: — σέξτον: — Μὴ ὀνειδίσης τὰς τῶν φίλων σου χάριτας· ἔση γὰρ ὡς οὐ δεδοκός, Μυστήριον ἐν φιλίᾳ ἀκούσας· ὕστερον ἐχθρὸς γενόμενος, μὴ ἐκφάνης· ἀδικεῖς γὰρ, οὐ τὸν ἐχθρόν· ἀλλὰ τὰς φιλίας: — Ταῶν εἰς δείπνον παρασκευάζεσθαι μέλλων· ἀπλώσας τὰ πτερὰ, εἶπεν· εἰ μὲν πολλῶν κρεῶν ὀράς με μετέγοντα, θύσον· εἰ δὲ τῇ τῶν πτερῶν ποικιλίᾳ, †) γείσον σαρκὸς ὀλίγης κεκοσμημένης: — Ἀδύνατόν ἐστι τὸν ὀρθῶς βιοῦντα· καὶ ὀρθῶς φρονοῦντα, περιπεσεῖν 35 πταίσμασιν αἰσχύνῃς, ἢ πλάνῃ δαιμόνων· ὥσπερ δὲ σκύλη ἀναλίσκει τὸ ξύλον ὅπου εἰσέρχεται, οὕτως καὶ ἡ ἁμαρτία μένουσα ἐν τῇ ποιήσονται αὐτῇν: — Ὁ αὐτὸς θεασάμενος ἐπὶ θύραις εὐπρεποῦς γυναικὸς οἰκοφθόρον μειράκιον, ἔφη· ὃ μειράκιον σπούδασον τοὺς τοῦ σώματος ἐραστὰς ἐπὶ τὴν ψυχὴν μεταγαγεῖν: — Ἀπαιδεύτον τὸ, ἄλλῳ ἐγκαλεῖν· ἐφ' οἷς αὐτὸς πράσσει κακῶς: — ἄνθρωπος μισολογῶν, πολὺ ἀλογώτερος τῶν κτηνῶν ὑπάρχει. οὐ γὰρ τῆς ἀνάγκης ὁ μισθός, ἀλλὰ 40 προαιρέσεως. Ὅταν λοιδορηθῇς περὶ τινος ἀνθρώπου, σκόπευσον ἀκριβῶς· μὴ τι σοι πέπρακται τῆς λοιδορίας ἄξιον· εἰ δ' οὐ πέπρακται, καπνὸν καὶ ἄνεμον τὴν λοιδορίαν νόμιζε.

Fol. 179^b.

Ἀνὴρ ἐπίφθονος μέγα κακόν· εἰ δὲ καὶ τὸ γείτων εἶναι ††) κεκλήρωται, ἀπαραιτήτον τὸ δυστύ- 45 χημα· καὶ τῷ θανάτῳ μόλις πανσόμειον. οἱ νέοι καὶ σφριγῶντες, ἀκόλαστοι· καὶ τρυφῶντες εἰσὶν ἀκρατέστεροι: — Τί δῆτα τὸ κενὸν τοῦτο δοξάριον τὸν πῆλινον ἀσκὸν διεφύσησεν: — Ὀδίτου χεῖρες, ἀκόλαστοι· καὶ γεωργικοὺς ἰδρωτάς ἀδικεῖν ἐτοιμώτατοι: — Πλάτων: — Εἰ λύπης ἐθέλη- σεις κρατεῖν, περιπόλει τοὺς τάφους· καὶ τοῦ πάθους ἔξεις τὸ φάρμακον· καὶ τὰς μεγίστας τῶν ἀνθρώπων εὐδαιμονίας ὄψει περαιτέρω κόνεως μὴ κεκτημένας τὸ φῦσμα: — Ἰσοκράτης: — Οἱ

*) vocabuli (ὄρξον puto) quod post ἐπίστων desideratur nullum vestigium in codice. **) εἶναι verbi idem quod supra compendium. ***) omnia sic habentur. †) sic. ††) εἶναι scriptum ut supra.

μὲν τοὺς φίλους παρόντας τιμῶσιν· οἱ δὲ καὶ μακρὰν ἀπόντας ἀγαπῶσι. Τὰς τῶν φιλῶν συν-
 ηθείας ὀλίγος χρόνος διέλυσε· τὰς δὲ τῶν σπουδαίων φιλίας, οὐδὲ ὁ πᾶς αἰὼν ἐξαλείψει: — Ἄ
 ποιεῖν αἰσχρὸν, μὴ δὲ νόμιζε λέγειν εἶναι καλόν: — Κοφία μόνη, τῶν κτημάτων ἀθάνατον. Τὸ χρυ-
 σίον ἐν πυρὶ δοκιμάζεται, οἱ φίλοι δὲ ἐν ταῖς ἀνυχταῖς διαγινώσκονται: — Καλὸς θρησκευτὴς παρὰ
 ἀνδρὶ σπουδαίῳ χάρις ὀφειλομένη. Ἀπορὸν ἐλπίς μὴ λαβοῦσα τὴν ἐκβασιν. Ὁ πλείων ἐρῶν,
 5 καὶ τῶν παρόντων ἀποστερεῖται: — Τὸ ἄκατον, πανταχοῦ λυπηρόν: — ἀρχὴ φιλίας, ἔπαινος.
 ἔχθρας δὲ, ψόγος: — Τὸ ἀφανὲς ἐκ τοῦ φανεροῦ, ταχίστην ἔχει τὴν διάγνωσιν: — Ὁ κακῶς δια-
 νοηθεὶς περὶ τῶν οἰκείων, οὐδέποτε καλῶς βουλευσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων: — Οἱ δίκαιοι τῶν ἀδί-
 κων εἰ μὴδὲν ἄλλο πλεονεκτοῦσιν, ἀλλ' οὖν ἐλπίσι σπουδαίαις ὑπερέχουσι πάντων: — αἱ λύπαι ταῖς
 ἡδοναῖς παραπεπῆγασιν. Τύχην *) ἔχεις ἄνθρωπε, μὴ μάτην τρέχῃς. εἰ δ' οὐκ ἔχεις κάθενδε,
 10 μὴ κενῶς πόνει: — Ἀπαντες εἰμὲν εἰς τὸ νοθετεῖν σοφοί· αὐτοὶ δ' ἀμαρτάνοντες οὐ συνήκαμεν.
 sequitur in codice:

Ἀρχὴ μενάνδρου τοῦ σοφοῦ παραινέσεις· κατὰ στοιχείον.
 in quo παραινέσ litterae scriptae in rasura a manu recentiore.

Prius quam de ceteris rationibus harum sententiarum dicatur, consulendum est emen-
 dationi scripturae. Qua ita fungemur, ut simul, quae iam editae alibi reperiantur, signi-
 ficetur. Quodsi, quae apud Diogenem Laertium exstant, quae in Ioannis Stobaei Flori-
 legio, in Arsenii Violeto, in S. Maximi Confessoris et Antonii Melissae Locis communibus,
 Boissonadi Anecdotis, Walzii farragine gnomica cum Arsenio edita, Orellique Opusculis
 Graec. sententiosis et moralibus, has igitur si seiunxeris, tertiam ferme vel quartam partem
 relictam esse senties nondum aliunde cognitam. Nisi quidem hoc in genere quaedam
 nostram sive memoriam sive diligentiam fugerint: quod intellegimus quam facile potuerit
 accidere. Ceterum nolumus corrigendis vel accentibus vel interpungendi notis esse putidi.

Missis igitur nunc, quae in ipso initio posita sunt Orionis, si modo, sententiis ordimur a p. IV. v. 2.
 οἱ νόμοι] Zaleuco hoc apophthegma tribuitur a Stobaeo Serm. XLV, 25., Soloni a Diogene
 Laert. I, 58., Anacharsidi a Plutarcho vit. Sol. c. 5. et Valerio Max. VII, 2, 11. Multo autem
 quam Stobaeus contractius reliqui asserunt; ad Stobaeum, qui in levioribus tantum a nostris dis-
 crepat, propius accedunt Gnomica Boissonadi Anecd. III, p. 473. Corrigitur καὶ γὰρ ἐκεῖ-
 ναις ἐὰν (μὲν) ἐμπέσῃ et mox ἐὰν δὲ σφῆξ. 5. κρείττον ἰσχυρόν] In Gnomis miscell. ab Walzio
 cum Arsenio editis p. 496., ubi vitiose ἰσχυρόν. 6. οἱ μὲν ταχέως] Est inter Demophili Ὅμοια
 p. 6. vol. I. Orell. Unde corrigendum ταχέως ἵπποι et ὀξεῖς θύμοι. Sed quae cum his coalue-
 runt elapsis quibusdam mediis, ἀναγκαῖον μὲν κτήμα, οὐκ ἦδὲ δέ, ad novam pertinent sententiam,
 cuius reliqua pars intercidit. 7. ἴσον ἔχει] Demostheni tribuit Arsenius p. 189., Democrito,
 sed huic cum accessione aliqua, idem p. 193. et Maximus Antoniusve Serm. LVIII, p. 95, 11. edit.
 Aurel. Allobr. a. CIOICIX. Dimidia parte mutilatum in Gnomis Sapient. apud Boisson. Anecd.
 I, p. 131. et in Cod. Vat. apud Walz. Rhet. Gr. I, p. 442., ubi Aristotelis fertur. 8. τὸν εὐεργ-
 γετοῦντά σε] Nili (episcopi) esse sive Maximus sive Antonius (non potest enim hoc ex ea, qua usi
 sumus, editione cognosci) testatur p. 94, 53. 9. τῶν εὐτυχούντων] Aristotelis teste Arsenio
 p. 122. Pag. V. v. 1. παιδός] Est inter Democratis vel potius Democriti Aureas Sentent. p. 84. Orell.
 vol. I. et in farragine Walziana p. 499. 2. εὐγνώμων] Democriti apud Stob. XVII, 26., unde
 suscipe ἐφ' οἷς οὐκ ἔχει. Non autem id agimus, ut suum illi dialectici genus restituamus. 3. προ-
 νίμους ὁ φθόνος ἀπαλλάττει] Haec intelligi nequeunt. Recte apud Walzium p. 499. προνίμους ὁ
 λόγος τῆς λύπης ἀπαλλάττει. 3. ἀνδρῶν δ' ἀπίστων ὄρκον εἰς ὕδωρ γράφει vere
 Hauptius supplevit. Est inter Menandri Sent. sing. v. 25. et in Brunckii Gnom. monostichis
 346., nisi quod utroque loco ἀνδρῶν δὲ φιλῶν scribitur. 4. μικραὶ χάριτες] Democrit.
 apud Max. et Ant. p. 96, 18. et Orell. p. 86., sine nomine auctoris apud Walz. p. 497. et Geor-
 gidem Gnomologio a Boissonadio edito Anecd. I, p. 61. Quorum pars post λαμβάνουσιν addit
 ἐν περιστάσει. 4. κρείττονες] Apud Walz. p. 494. et Georg. p. 49. 5. οἱ πεπαιδευ-

*) in margine ascriptum μενάνδρου.

μένοι] S
 tribuitur
 Plutarch
 rum scr
 ἀληθινὸν
 dum ἡδ
 dictum
 scriptum
 φιλία ib
 μὴν πλο
 λιμὴν π
 Meinekii
 pto πλό
 gides Bo
 Tot tant
 aliter va
 quare co
 versus c
 φίλος.
 rere, ve
 ὄρκος, τ
 μὲν ἀμα
 Socratis
 τὸ χρησ
 Georgidi
 p. 161. c
 articulur
 scriptio.
 Menagiu
 lium I,
 γελασθή
 pantis c
 CXXII,
 phthegm
 vere cor
 ἡμᾶς τ
 comoedi
 γαμεῖν
 Gnom. 1
 initium
 drians 24
 nandri n
 πεσεῖν
 eadem t
 magna d
 p. 125.
 ap. Bois
 dam.
 σάμενος]
 ἐρῶντα
 et Arsen

μένον] Simillimum illud Aristotelis apud Diog. V, 19. Arsen. p. 121. 7. ταῦτόν] Diogeni tribuitur a Max. et Ant. L, p. 76, 14. Habes etiam in Walzianis p. 498. 9. ἵππου μὲν] Plutarchi fertur ap. Max. et Ant. CXXXV, p. 230, 46., sine nomine exstat ap. Walz. p. 498. Ceterum scribe κρῖνε. 9. εἰς ὠφέλειαν] τῆς ψυχῆς videtur excidisse. Cf. p. 4. v. 8. 10. οἱ ἀληθινοὶ] Democriti apud Max. et Ant. p. 214, 14. et Arsen. p. 193. Pro ἰδίας ex illis scribendum ἡδέας, non ἡδίους cum Walzio: praeterea ὧν μὲν συναπολαύοντες. 11. εἶκε] Socratis dictum apud Stob. XVI, 27. 12. λιμὴν μὲν] Legitur inter Demophili Ὅμοια p. 6. Orell. sic scriptum λιμὴν μὲν πλοῖον ὄρμος, βίω δὲ φιλία, itemque inter Walziana p. 498., nisi quod pro φιλία ibi est ἀλνπία: praeterea in Menandri Sentent. singular. v. 318. apud Meinekium sic: λιμὴν πλοῖον μὲν, ἀλνπία δ' ὄρμος βίον: hac autem forma apud Boissonadium Anecd. I, p. 156: λιμὴν πλοῖον ὄρμος, βίον δ' ἀλνπία: nisi quod ibi in cod. A est τοῦ πλοῖον et τοῦ βίον, in Meinekii autem vel potius Schneideri Vindobonensi τοῦ βίον ὄρμος τοῦ βίον δ' ἀλνπία, suprascripto πλόου: atque transpositum in Aldina πλοῖον λιμὴν μὲν ἀλ. Quibus nunc addendus Georgides Boiss. p. 55. tacito Menandri nomine haec asserens λιμὴν μὲν πλοῖον ὄρμος, λνπης δὲ νοῦς. Tot tantasque discrepantias apparet non erroribus scribentium deberi: immo arbitrato suo ab aliis aliter variatam esse putabimus primitivam aliquam sententiae formam, quae qualis fuerit vix assequare coniectura. Ea sive originem duxit a Menandro sive ab hoc suscepta est tantum, in versus cancellos vix alio atque hoc modo intrat: πλοῖον μὲν ὁ λιμὴν, τοῦ βίον δ' ὄρμος φίλος. Nam parum probabile est alterius cuiusdam versiculi particulam integro senario adhaerere, velut ὁ μὲν λιμὴν Πλοῖον ὅστιν ὄρμος, ἡ φιλία δὲ τοῦ βίον, vel ὁ γὰρ λιμὴν Πλοῖον ὅστιν ὄρμος, τοῦ βίον δ' ἀλνπία, vel ὁ γὰρ λιμὴν Πλοῖον μὲν ὄρμος ἐστὶ, τῆς λνπης δ' ὁ νοῦς. 13. οἱ μὲν ἀμαθεῖς] Demophiliorum 33. p. 8. Or., ubi est συγγέουσιν pro οὐ συνῶσιν. 14. οὔτε γυνή] Socratis apud Stob. CX, 26., ubi est ἐλπίς ἀγαθῇ et γενῶ pro ἄγει, et rectius τι χορήσιμον: nam τὸ χορήσιμον poetarum est. 15. γῆρας] Democrito tribuit Maximus CL, p. 240, 53. et fortasse Georgides p. 24., Herodoto aperto errore Michael Apostolius VI, 22. Habent etiam Arsenius p. 161. et farrago Walz. p. 498. 15. τὸ μὲν πῦρ] Socratis apud Stob. VI, 32., unde ascisces articulum. 16. Πρωταγόρας] Stob. XXIX, 80. 17. Διογένης ἀρχὴν] Fallax haud dubie inscriptio. 19. τὸν πλούσιον] Simile Diogenis dictum exstat apud Diog. Laert. VI, 47. ubi vide Menagium. 21. ὁ μέλλεις] Modo Pittaco modo Thaleti ascribitur apud Stob. III, 79., Orellium I, p. 148., Arsenium p. (292.) 513., Boissonadium I, p. 139. Pro ἐκγελασθήσῃ scribe aut γελασθήσῃ aut potius καταγελασθήσῃ. 21. Σκοῦνδος ὁ φιλόσοφος] Non sine gravibus discrepantiis exstant haec ὁμοιώματα in Secundi Gnomis p. 220. vol. I. Orell., in Antonii Melissae Serm. CXXII, p. 194, 38., in Boisson. Anecd. I, p. 117., nusquam tamen plenius quam in nostris Apophthegmatis. 22. συνεσθιόμενον] συνεσθιόμενον duce Gudiano cod., in quo est συνεσιόμενον, vere correxit Orellius p. 569. 26. μοιχῶν] μοιχείας vel μοιχειῶν expectas. 27. Ἐδει γὰρ ἡμᾶς τῷ Θεῷ θύειν, ὅταν Γυνὴ κατορύττεται τὰ φῶ, οὐχ ὅταν γαμῇ: senarii e comoedia petiti, ut videtur. 28. γυναικα γὰρ] γυναικα θάπτειν κρεῖττόν ἐστιν ἢ γαμεῖν: versiculus sive Chaeremonis ap. Stob. LXVIII, 22. sive Menandri Sent. sing. 95. (Brunck. Gnom. 114.) Sed plura etiam in his turbata: alio enim pertinent τυραννικὸν τοῦτ' ἐστὶ, initium ut videtur senarii, cuius reliqua exciderunt. 29. γυνὴ θηρίων] Versus item Menandrius 248. Mein., 127. Brunck.: θηρῶν ἀπάντων ἀγριωτέρα γυνή: qui tamen nec Menandri nec antiquioris poetae esse potest. 29. κρεῖσσον γὰρ ἐστὶν εἰς πῦρ ἢ εἰς ὕδωρ πεσεῖν: rursus senarii vestigia manifesta: sed repugnant proxima. 30. Ἀντιφάνης] Eidem eadem tribuuntur in Boiss. Anecd. I, p. 125. Numerorum nullum in his vestigium: ut de nomine magna dubitatio oriatur. 31. Σέξτον] Habent Max. et Ant. LVIII, p. 96, 35. et Boiss. I, p. 125. 32. μυστήριον] Demonactis apud Anton. CXXXVII, p. 217, 24., sine auctoris nomine ap. Boiss. ibid., ubi rectius scriptum τὴν φιλίαν. 34. ποιιλία] ἤδη excidit vel simile quiddam. 35. ἀδύνατόν ἐστι] Hoc quoque editum a Boiss. I, p. 125. sq. 36. ὁ αὐτὸς θεασάμενος] Videntur duo apophthegmata coaluisse: nec enim in οἰκοφθόρον εὐπηρεποῦς γυναικὸς ἐρῶντα convenit τοὺς τοῦ σώματος ἐραστὰς μεταγαγεῖν, et vero Diogeni a Diog. Laert. VI, 58. et Arsen. p. 201. hoc tribuitur: θεασάμενος μειράκιον φιλοσοφοῦν, εὔγε, εἶπεν, ὅτι τοὺς τοῦ

σώματος ἐραστός ἐπὶ τὸ τῆς ψυχῆς κάλλος μετάγεις. De οἰκοφθόρῳ autem quid narratum fuerit, non repperimus alibi. Sed haec duo cum miscerentur, credibile est etiam Διογένης nomen excidisse et solum ὁ αὐτός relictum esse, quod deinde ipsi initio praeponeretur. Quanquam ὁ αὐτός verba nonnunquam etiam oscitantiae temere transcribentis debentur, ut in Boisson. Anecd. II, p. 467. 39. πράσση] Fortasse πράσσης, nisi τις exciderit. Quanquam ne hoc quidem necessarium. 40. ἀνθρώπος μιαιολογῶν] Edidit etiam Boiss. I, p. 126. 41. ὅταν λοιδορηθῇ] Exstat ibidem et in Nili sententiis apud Orell. I, p. 330. 46. τί δῆτα τὸ κενόν] Haec etsi alibi legere meminimus, tamen non potuimus locum indagare. 47. Πλάτων] In scriptis quidem Platonis non exstat. Pag. VI. v. 1. Ἰσοκράτης] ad Demonic. init. Recepit eum proximo Georgides Boiss. I, p. 63. sq. 2. τὰς τῶν φανύων] Indidem. 3. ἃ ποιεῖν αἰσχρόν] Isocrat. ibid. p. 5. A. 4. τὸ χονσίον] Ibid. p. 7. B., etiam apud Georg. p. 25. 5. καλὸς θησανυρός] Eiusdem Isocr. p. 8. B., Georg. p. 52. 6. ὁ πλειόνων] Ex Aphthon. fab. 15. ductum Boissonadius monuit ad Georg. p. 73. 8. τὸ ἀφανές] Isocr. p. 9. C., Georg. p. 17. 9. οἱ δίκαιοι] Georg. p. 35. 11. τύχην ἔχεις ἀνθρώπε, μὴ μάτην τρέχῃς. εἰ δ' οὐκ ἔχεις, κάθευδε, μὴ κενῶς πόνει.

Versus ipsos habet etiam Georgides p. 91., Menandri esse e cod. Vindobonensi discimus.

12. ἀπαντες ἐσμέν εἰς τὸ νοουθετεῖν σοφοί,
αὐτοὶ δ' ἁμαρτάνοντες οὐ συνήκαμεν.

Exstant tum inter Euripidia fragm. inc. p. 433. Matth. tum in Menandriis monostich. v. 46. sq., nisi quod illic e Stobaeo XXIII, 5. scriptum est αὐτοὶ δ' ὅταν σφάλωμεν, οὐ γινώσκωμεν, hic autem ἁμαρτάνοντες οὐ γινώσκωμεν, quam quidem scripturam habes etiam apud Boissonad. I, p. 114. De Antonio Melissa recte iudicatum a Matthia: quanquam in nostra editione Serm. L, p. 75, 45. nulla est prioris versus discrepantia. Ceterum et Euripidis esse et Menandri illa possunt: quode praeter alios prudenter nuper a Schneidewino monitum est Coniectan. p. 87. coll. 89.

Haec igitur ἀποφθέγματα, γινῶμαι, παραινέσεις, ὁμοια quaeritur num excerpta videri ex Orionis Anthologio possint. Atque illud certe nemo obiciet, quod praeter rationem φιλόσοφος vocatur Orio, idemque quod ipse εἰρηκέναι dicitur, quae, qui haec apophthegmata Vindobonensia composuit, in libro Orionis nomine inscripto reppererit. Nec leve pondus illi coniecturae accedere quispiam ex eo arguat, quod unum quoddam editorum a nobis apophthegmatum reapse exstat apud verum et indubitatum Orionem tit. I, 26.: ἃ ποιεῖν αἰσχρόν, μηδὲ νόμιζε λέγειν. Nec impedit, quominus indidem petita reliqua putemus, scriptorum aetas vel nominatim vel tacito nomine usurpatorum, Protagorae, Diogenis, Secundi, Antiphanis, Sexti, Platonis, Isocratis, Menandri et ceterorum, quos annotatione memoravimus. Nam quod Nilo episcopo una sententia in Maximi et Antonii locis communibus tribuitur, non aliorum valet, ac quod in ipsa Nili παραινέσεων collectione altera quaedam exstat: quae quidem cum aliis in Nili syllogen manare ex antiquioribus fontibus potuit. Verum graviora sane argumenta restant, quibus valde labefactetur, quam nondum cognitis Lambecii apophthegmatis olim proposuimus coniecturam. Nam primum indoles quarundam sententiarum in Christianos potius homines videtur convenire, velut harum: τὸν εὐεργετοῦντά σε εἰς ψυχὴν ὡς ὑπρέτην θεοῦ μετὰ θεὸν τίμα: ἀρχὴν μαθημάτων λαβὼν πρόκοπτε τῇ τοῦ θεοῦ βουλῇ: ἀδύνατόν ἐστι τὸν ὀρθῶς βιούντα . . . περιπεσεῖν πταισμασιν αἰσχύνῃς e. q. s. et ὥσπερ δὲ ὁκώληξ . . . οὕτω καὶ ἡ ἁμαρτία μένουσα ἐν τῷ ποιήσαντι αὐτήν. Sed tamen ut eiusmodi quaedam potuerint admisceri non ex Orione sumpta: etiam universa ratio horum apophthegmatum mirum quantum ab Orionis instituto discrepat. Vberimus ille est poetarum dictis, et eorum quidem, in quibus flos et robur artis et litterarum Graecarum consistit: idem parcissimus sententiarum a philosophis suppeditatarum. Contra his ipsis longe maxima pars syllogae

Vindob
quicunq
sensus
quid fu
recipe
III, 6.
auctori
ctis aff
integris
Platonis
Isocrati
thologii
non pa
δὲ φρο
illo Or
nobis o
Orionis
niis, q
sit bis
situm e
(non en
redit et
sed pla
tem ab
Qualis
saepe u
tantum
sed de
et Pisis
et Arist
Eubulid
dare, q
putabim
de obse
sectator
est: cor
dictus e
ἡγοῦ το
ὁ φιλό
Hieron
Sylloga
μὴ ποί
veritate

Vindobonensis constat, paucissimis immixtis versiculis poetarum. At, inquit, hoc ipse egit quicumque excerpserit, ut omissis floridioribus locis ea potius decerperet, quorum ratio ad sensum communem popularemque intellegentiam propius accederet. Quod si ita sit uti ais, quid fuisse caussae dicamus, cur alia plurima, quorum idem prorsus color, ex Orione non reciperebantur? Quo quidem praeter alia pertinet Isocratorum dictorum multitudo (I, 27. II, 4. III, 6. IV, 4. VI, 16. VII, 13. 14.) quibus nihil exoptatius obtingere istiusmodi epitomae auctori poterat. Rursus autem qui tandem fit, ut eorum potissimum virorum, quorum dictis affluit et tanquam scatet sylloge Vindobonensis, h. e. philosophorum in Orionis octo integris capitibus vix tenuia quaedam vestigia apparent? in quibus etsi aliquoties mentio fit Platonis, tamen sententiosae illius sapientiae nihil exstet. Deinde huc quaeso animum adverte. Isocratis illud, quod commune esse Syllogae cum Orione vidimus, Orio rettulit ad Anthologii caput I., quod est *περὶ λόγου καὶ φρονήσεως*. Ad eundem autem locum cum non pauca pertineant in Syllogam recepta (velut hoc *τοὺς μὲν ἄφρονας ὁ χρόνος, τοὺς δὲ φρονίμους ὁ λόγος τῆς λύπης ἀπαλλάττει*), nonne haec consentaneum est in eodem illo Orionis capite, non in aliis nescio quibus Anthologii partibus scilicet deperditis a nobis quaeri? At illic nec vola nec vestigium. Quae quidem argumentatio etiam in alia Orionis capita Syllogaeque apophthegmata quadrat. Actum igitur esse putamus de Orionis, quorum olim spes affulgere videbatur, excerptis. Sed tamen restat, ut quae ratio sit his positi *Ὠρίων* vel potius *Ὠρίων* nominis, explicetur. Atque quod altero loco positum est: . . . *ἰδὼν νεανίαν φιλοπονοῦντα ἔφη· κάλλιστον ὄψον τῷ γήρατι ἀρτύεις* (non enim videtur de versu cogitandum, cuius facillima conformatio), addito *Ὠρίων* nomine redit etiam in Walzianis p. 511., ubi tamen erratum nec ab editore correctum *φιλοῦντα*, sed plane eisdem verbis perscriptum Isocrati tribuitur ab Arsenio p. 307., Democrito autem ab Antonio Melissa Serm. LXXXIX, p. 147, 37., praemissis utrobique *ὁ αὐτὸς* verbis. Qualis quidem diversorum scriptorum de sententiae cuiusque auctore discrepantia cum saepe usu venit, tum ab ipso Diogene Laertio aliquoties notatur: nec de VII. Sapientibus tantum (*διαφωνοῦνται δὲ καὶ ἀποφάσεις αὐτῶν καὶ ἄλλον ἄλλο φασὶν εἶναι* I, 41.), sed de aliis plurimis certiorum saeculorum philosophis. Idem enim testatur de Mysone et Pisistrato I, 108., de Anaxagora, Solone et Xenophonte II, 13., de Diogene Sinopensi et Aristippo VI, 25. 32. vel Theodoro VI, 42. vel Diagora VI, 59., de Chrysippo et Eubulide VII, 187. Ac certe in facete dicta non licet illud *ἐξειδιοποιήσασθαι* accommodare, quod Chiloni tribuit I, 40. Illuc ut revertamur: quem igitur illum esse Orionem putabimus, cui tribueretur ab aliis, quod ab aliis Isocrati vel Democrito? An quisquam de obscurissimo homine cogitabit Epicuri discipulo, quem inter tot Epicureae scholae sectatores ultimo loco Diogenes X, 26. posuit? Quid multa? uno verbo dicam quod res est: corruptum est *Ὠρίων* ex *ἰέρων*. Atqui rex ille fuit, non philosophus. At vero dictus est philosophus etiam ab Arsenio p. 306. *Ἰέρων ὁ φιλόσοφος, ἱατρὸν καὶ φίλον ἡγοῦ τοὺς ἐν ἀνάγκαις σπουδαίους*, ἔφη. Et paullo post in Laurentiano codice: *Ἰέρων ὁ φιλόσοφος ἔχων δύο μαθητάς* e. q. s. Non magis credibile est, fatemur, quod de Hieronis discipulis hoc loco narratur, quam Hieronis sententiam esse, quae prima est in Sylloga Vindobonensi: *ὅπερ σὺ μισεῖς παρ' ἄλλων σοι γενέσθαι, τοῦτο εἰς ἑτέρους μὴ ποιεῖ*. Nec vero id nos egimus, ut illorum originem apophthegmatum exigeremus ad veritatem: hoc unum voluimus obtinere, ut corrupti nominis origo repeteretur ex pate-

facto errore librariorum. Ceterum qui paullo diligentius perlustraverit, quae ab Arsenio p. 306. sq. primum congeruntur Hieronis philosophi, deinde Hieronis τοῦ Σικελοῦ τυράννου, porro Hippocratis, postremo Isocratis apophthegmata, vix credo dubitabit, quin quae illius si dis placet philosophi dicuntur, ad Isocratia potius pertinuerint: a quibus casu avulsa et praeposterum in locum inculcata, cum regis Hieronis non posse esse intellexeretur, temere fictum ὁμώνυμον procrearunt.

Adhuc quoniam in redarguendis erroribus maxima ex parte versati sumus, placet nunc in fructuosiore locum exspatiari. Subit enim mirari, unde tanta apophthegmatum multitudo, ab ipsis auctoribus non scripto mandatorum, sed viva voce pronuntiatorum, manaverit ad posteriora saecula atque adeo infimae aetatis rivulos, quibus quidem plurimorum notitiam solis debemus. De quibus veteris sapientiae rivulis, quorum quidam publicam lucem nondum viderunt, vide praeter Orelli in Opuscula Graecorum sententiosa et moralia praefationes Fabricium Bibl. Gr. IX, p. 758. sqq. Harl. Superse- dere autem opinor illa quaestione possemus, si de Diogenis potissimum Laertii fontibus a quoquam esset diligenter quaesitum: cuius rei ne in mentem quidem venit ei, qui de Diogenis vita, scriptis et auctoritate commentari aliquot abhinc annis instituit. Verissime enim in tripertitum Diogenis consilium codicum inscriptio haec quadrat: περὶ βίῳν, δογμάτων καὶ ἀποφθεγμάτων τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ εὐδοκμησάντων. Itaque ampla et varia Graecarum litterarum spatia ubi permetimur, primum incidimus in fre- quens genus eorum, qui βίους vel περὶ βίῳν clarorum virorum scripsere, ut Antigonus Carystius, Aristoxenus, Clearchus, Dicaearchus, Hermippus, Satyrus et qui eius Vitas com- pendificavit Heraclides: (diversa enim ratio Chrysippi, Epicuri, Stratonis et ut videtur Xe- nocratis:) a quibus, si rem spectas, non distant qui περὶ ἀνδρῶν ἐνδόξων commentarios prodiderunt ut Amphicrates, Megacles, Neanthes, vel περὶ ὁμωνύμων (ποιητῶν τε καὶ συγγραφέων) ut Demetrius Magnesius. Non fere potuerunt ab his non afferri etiam me- morabiliter dicta illorum, quorum vitae describerentur, virorum: atque hausit Diogenes II, 12. e Satyri Vitis Anaxagorae apophthegma, Menedemi ex Heraclide II, 135. Quan- quam hoc quidem potest etiam ex eiusdem Heraclidis epitoma Sotionis petatum esse, de qua monebitur posthac. Iis qui de vitis promiscue scripserunt accedunt qui in solis vel poetarum vel philosophorum vitis et historia substituerunt, quas partes tantum suorum com- mentariorum esse quidam superiorum illorum voluerunt. Ac longe in hoc genere maio- rem fuisse philosophorum fertilitatem sua sponte intellegitur. Pertinent igitur huc Diocles ἐν τοῖς βίοις τῶν φιλοσόφων et, qui sane diversus esse liber videtur, ἐν τῇ ἐπιδρομῇ τῶν φιλοσόφων: Timotheus Atheniensis περὶ βίῳν qui solum videntur philosophorum fuisse: Hippobetus ἐν τῇ τῶν φιλοσόφων ἀναγραφῇ: Nicias Nicaeensis ἐν τῇ περὶ τῶν φιλοσόφων ἱστορίᾳ apud Athen. IV, 162. e. Quod in eos, qui universum genus sunt complexi, idem cadit in libros singulares, quales fuerunt Apollodori περὶ τοῦ Ἐπικούρου βίον, Apollonii Tyrii περὶ Ζήνωνος, Idomenei et Phaniac περὶ τῶν Σωκρατικῶν, Xanthi περὶ Ἐμπεδοκλέους, aliorum. Non magis autem ausim ad historicum genus referre Ana- xilidis et Speusippi περὶ φιλοσόφων libros, quam Chrysippi, Epicuri, Stratonis περὶ βίῳν commentarios; sed merito addentur qui περὶ τῶν φιλοσόφων διαδοχῶν scripserunt Ale- xander ὁ πολυίστωρ, Antisthenes, Sosicrates, Sotio quique eius librorum breviarium con- fecit Heraclides, Nicias Nicaeensis Athenaei. Nec fortasse omittendi περὶ (φιλοσόφων)

αἰρέσε
Quibus
tem, q
tistheni
nici So
VI, 91.
tione i
vel συ
nes, di
las, fac
tur. I
ridis d
eodem
est Dio
tetis ap
sed res
rum ta
Stobae
quod c
gissimu
testimo
attigeru
Sosiad
item L
praeter
edidit,
scriptio
indicen
Hermo
ξεως ἡ
c. 3. p
ρουσα,
φερομ
quam
statuun
argume
hoc ge
Macho
in scri
xarchi,
Stobae
catone
Diogen

αἰρέσεων scriptores Apollodorus, Hippobotus, Clitomachus, Panaetius, Theodorus, alii. Quibus omnibus quantum Diogenes Laertius debeat ad consarcinandam eam operis partem, qua apophthegmata conquirere sibi proposuerat, aliquot exemplis declarabimus. Antisthenis ei apophthegma suppeditavit *Phanias* VI, 8., aliud *Diocles* VI, 12., Diogenis Cynici *Sotio* VI, 26., aliud idem ille *Diocles* VI, 36., Pythagorae *Sosicrates* VIII, 8., *Diocles* VI, 91. Progredimur ad aliud genus scriptorum, in multiplici variae eruditionis tractatione industriorum: ad eorum multitudinem, qui vel *ὑπομνήμασι* vel *ἀπομνημονεύμασι* vel *συμμίκτοις* vel *παντοδαπαῖς ἱστορίαις*, vel quae similes fuerunt librorum inscriptiones, diversissimarum rerum copiam, in his etiam lepidas e clarorum hominum vita fabellas, facetos sermones, argute responsa, ut uno verbo dicam apophthegmata complectebantur. Ita, ut exemplis utar, Solonis dictum quoddam Diogenes I, 63. sumpsit e *Dioscoridis ἀπομνημονεύμασιν*, quibus in simili caussa usus Athenaeus XI, 507. d.: uberius in eodem genere videtur *Phavorini παντοδαπὴ ἱστορία* fuisse, a cuius testimoniis profectus est Diogenes IV, 64. V, 21. VI, 25. 89. in afferendis Carneadis, Aristotelis, Aristippi, Cratetis apophthegmatis: (diversa enim est eorum ratio, quae e Phavorino Stobaeus sumpsit:) sed referta apophthegmatis *Sereni ἀπομνημονεύματα* fuerunt, e quibus non philosophorum tantum, sed poetarum, regum, ducum, ignobilium quoque hominum plurima effata Stobaeus servavit in Sermonibus. Quorum similia multa addi ex Athenaeo poterunt, velut quod e *Lyncei ἀπομνημονεύμασι* affertur X, 434. d.; sed omnium tamen eo in genere largissimus Athenaeo fons *Hegesandri* Delphi *ὑπομνήματα* fuere, de quibus sescentis illius testimoniis constat. Diximus de iis, qui per miscellaneorum commentariorum occasiones attigerunt etiam apophthegmata: sed restant qui in iis colligendis toti fuerunt. Mittimus *Sosiadis ὑποθήκας τῶν ζ' σοφῶν* apud Stob. III, 80. (unde hausit Arsenius p. 271.): item *Demetrii τῶν ζ' σοφῶν ἀποφθέγματα* ibid. 79.: latius patuit eius industria, qui praeter *ἀπομνημονεύματα* supra memorata etiam *ἀποφθέγματα* dedita opera collecta edidit, *Lyncei* Samii: cuius aliquoties ab Athenaeo mentio facta. Nec tamen in hac inscriptione fines substituerunt huius generis: imprimis enim huc pertinent ii libri, quibus indicem fecerunt *χρεῖαι*. Quod quidem nomen quo valeat, commode intellegitur ex Hermogenis Progygn. c. 3. p. 13. W. *χρεία ἐστὶν ἀπομνημόνευμα λόγου τινος ἢ πράξεως ἢ συναμφοτέρου σύντομον ἔχον δηλῶσιν*: quibus conveniunt Aphthonii Progygn. c. 3. p. 62. haec: *χρεία ἀπομνημόνευμα σύντομον εὐστόχως ἐπὶ τι πρόσωπον ἀναφέρονσα*, itemque Theonis verba Prog. c. 5. p. 201.: *σύντομος ἀπόφασις ἢ πράξις ἀναφερομένη μετ' εὐστοχίας εἰς τι ὀρισμένον πρόσωπον ἢ ἀναλογεῖν προσώπου*. Quamquam quam rhetoricae magistri inter *χρεῖαν* et *ἀπόφθεγμα* intercedere diversitatem statuunt, ea quidem solius artis est nec in hos potest scriptores accommodari, qui nullo argumenti discrimine vel *ἀποφθέγματα* vel *χρεῖας* composuerunt. Ac nobilissimum in hoc genere exemplum novit et tractavit Athenaeus, iambicis versibus conscriptas *χρεῖας* *Machonis* comici poetae. Secuti sunt philosophi *Aristoteles* et *Aristippus*, quorum huius in scriptis etiam *χρεῖας* Diogenes II, 85. refert, ex illius autem *χρεῖαις* Gelonis, Anaxarchi, Gorgus, Lasi, Demosthenis, Zenonis, Anacreontis, Alexidis, Gorgiae apophthegmata Stobaeus protulit. Praeterea tres *περὶ χρεῶν* scriptores usurpavit Diogenes Laertius, *Hecatonem* Stoicum, *Metroclem* Cynicum, *Zenonem* Citiensem. Quorum hic Cratetis, alter Diogenis Cynici apophthegma prae-buit VI, 91. 33.: Hecato autem Antisthenis, Diogenis,

Metroclis, Zenonis, Cleanthis lib. VI, 4. 32. 95. VII, 2. 26. 172. Quibus addendae denique e Stobaeo *Dionis χρεῖται*. Nec tamen vel eiusdem illius Hecatonis vel Aristoclis παράδοξα huc pertinent e Diog. VII, 124. et Stob. LXIV, 37. Sed est alia praeterea inscriptio quaedam, magis cum hoc in quo versamur genere coniuncta. Etenim ὁμοιώματα ea apophthegmata dixerunt, quorum vis in comparata rerum similitudine cernitur: quae ὁμοιώσις dici ab artium scriptoribus solet, ut ab Iulio Rufiniano p. 213. Ruhnk. Ὅμοιώματα igitur ex nostris velut illa sunt quae Secundo philosopho tribuuntur de mulieribus dicta vel potius maledicta, vel quae de legum imbecillitate narrantur: sed breviora quoque, quale e. c. hoc est: οἱ μὲν τραχεῖς ἵπποι τοῖς χαλινοῖς, οἱ δὲ ὀξεῖς θυμοὶ τοῖς λόγοις δοῦλοι. Itaque γνωμικὰ ὁμοιώματα dixit Iamblichus Adhort. ad philos. c. 2. extr. p. 20. Kiessl. Eiusmodi igitur Aristonis ὁμοιώματα praesto fuerunt Stobaeo. Cum quibus tamen nihil commune fuit vel Speusippi ὁμοίοις vel eiusdem illius Aristonis Cei ὁμοίοις ἐρωτικοῖς, quibus Athenaeus usus: tametsi ὁμοιον quoque in figuris sententiarum et elocutionis Rufinianus recenset p. 214. ipsoque ὁμοία nomine suam collectionem sententiarum Pythagoricarum, exemplorum sive similitudinum in formam redactarum, Demophilus ille inscripsit, de quo videndus Orellius Praef. vol. I, p. VII. Postremo non sunt silentio praetermittenda Aristonymi nescio cuius commentaria vel potius commentariola, quae τομάρια inscripsit: e quibus tum ἀποφθέγματα tum γνώμας tum ὁμοιώματα Stobaeus in Sermonibus excitavit. Dixit de iis Heerenius in Stob. Eclog. II, 2, p. 189. Satis leviter autem et prorsus arbitrato suo Orellius ex his ipsis tomariis fluxisse Demophili illam collectionem coniecit.

Rei summam perstrinximus: multa restant, quae ne attigimus quidem, ut *Plutarchia* apophthegmata: de quibus Wytenbachius videndus ad Plut. Mor. vol. V, 2. p. 879. et Animadv. vol. I, 1. p. 1039. sqq. et 1145. Praeterea in hoc ipso apophthegmatico genere nostram fere continuimus disputationem, abstinuimus autem ab eo quod est totum gnomicum. Itaque quam supra aliquoties commemoravimus *Democritiarum* sententiarum collectionem ex ipsis quidem scriptis philosophi excerptarum, de ea praeter Orellium Praef. vol. I, p. IX. sq. idem adeatur Heerenius p. 192.: de universo autem genere paroemiaco, quod multimodis cognatum est cum eo quem nos tractavimus loco, speramus fore ut luculenter Schneidewini studio edoceamur.

Quodsi ex tanta, quantam e Vindobonensi codice proposuimus, praeceptorum multitudine unum vobis, commilitones, commendandum sit praeter cetera, non invenimus quod huic loco aptius illo sit praeclare pronuntiatio: οἱ πεπαιδευμένοι τόσον διαφέρουσι τῶν ἀπαιδευτῶν, ὅσον θεὸς τῶν ἀνθρώπων, vel quae Aristotelis verba sunt ὅσον οἱ ζῶντες τῶν τεθνεώτων. Quod si animo impressum et tanquam insculptum tenebitis, non veremur, ne ex iis, quarum iam vobis indicem tradimus, scholis non pulcherrimi fructus ad vos sint redundaturi. Valet. Scr. Bonnae m. Sextili a. CIOIOCCCXXXVIII.

IO
h. ix.
quies h
tationes
IO
logiae
licam q
tiam i.
dotali l
de reb
I.
II. Eva
H.
h. xi. A
logiam
h. xii.

P.
licae p
p. h. e

SCHOLAE

I. ORDINIS THEOLOGORUM CATHOLICORUM.

1. *Professorum ordinariorum.*

IO. M. AUG. SCHOLZ Dr. *Publice* I. Libros Chronicorum interpretabitur bis p. h. h. ix. *Privatim* I. Introductionem generalem in libros sacros V. et N. T. tradet quinquies h. viii. III. Librum primum Mosis explicabit quater h. ix. *Privatissime* IV. Exercitationes exegeticas in V. et N. T. examinatorias et repetitorias offert semel h. xii.

IO. HENR. ACHTERFELDT Dr. *Publice* I. Encyclopaediam et hodegeticam theologiae christiano-catholicae tradet bis p. h. h. vii. *Privatim* II. Ethicam christiano-catholicam quinquies p. h. h. x. docebit. III. Theologiae pastoralis partem secundam et tertiam i. e. de cultu divino recte adornando sacrisque rite administrandis deque vita sacerdotali bene instituenda, quinquies p. h. h. iv. *Privatissime* IV. Examina et disputationes de rebus ethicis moderabitur semel p. h. h. x.

I. GUIL. IOS. BRAUN Dr. *Publice* I. Patrologiam tradet bis p. h. h. v. *Privatim* II. Evangelium S. Matthaei interpretabitur quater p. h. h. xi.

H. I. VOGELSANG Dr. P. P. O. Des. *Publice* I. Religionem catholicam bis docebit h. xi. *Privatim* II. Introductionem in theologiam dogmaticam tradet ter h. xii. III. Theologiam dogmaticam exponet quater h. xi. IV. Epistolam ad Hebraeos interpretabitur ter h. xii.

2. *Privatim docentis.*

P. I. HILGERS Dr. *Privatim* I. Doctrinam de principiis theologiae christiano catholicae proponet ter p. h. h. iii. II. Historiae ecclesiasticae partem tertiam enarrabit ter p. h. eadem hora.

II. ORDINIS THEOLOGORUM EVANGELICORUM.

1. *Professorum ordinariorum.*

IO. CHRIST. GUILIELM. AUGUSTI Dr. *Publice* I. Locum dogmaticum de trinitate et Iesu Christi persona exponet d. Ven. et Sat. h. xii. *Privatim* II. Conspectum historiae ecclesiasticae universalis d. Lun. Mart. Merc. et Iov. h. xii. illustrabit e compendio suo: *Historiae ecclesiasticae epitome* (Lips. a. 1834.)

CAR. IMMAN. NITZSCH Dr. *Publice* I. Scientiam fidei christianae tradet civibus academicis evangelicae confessionis de quavis facultate destinata d. Ven. h. v. II. Item *publice* tradet Encyclopaediam theologiae binis lectionibus h. v. III. Theologiam moralem quinis lectionibus h. iii.

CAR. HENR. SACK Dr. *Publice* I. Statisticen ecclesiasticam tradet d. Lun. et Iov. h. iv. *Privatim* II. Historiae ecclesiasticae partem priorem enarrabit quinis lectionibus h. x. III. Theologiam practicam universam quaternis lectionibus h. xi. tradet.

FRID. BLEEK Dr. *Publice* I. Chaldaica librorum Danielis et Esrae capita auditoribus explicanda proponet, praemissa introductione in linguam Chaldaicam. *Privatim* II. Genesin interpretabitur quater h. viii. III. Epistolam ad Romanos quater h. ix. interpretabitur.

R. H. RHEINWALD Dr. ex itinere redux scholas suas indicabit.

2. *Privatim docentium.*

IO. GEORG. SOMMER Lic. *Gratis* I. Epistolas pastorales interpretabitur bis h. iv. *Privatim* II. Psalmos quater h. viii. interpretabitur. III. Archaeologiam biblicam quaternis lectionibus h. xii. docebit.

GODOFR. KINCKEL Lic. *Gratis* I. Statum religionum paganarum describendo, qualem intra tria saecula p. Ch. n. prima videmus, auditores ad historiae ecclesiasticae primordia praeparabit bis p. h. *Privatim* II. Historiae ecclesiasticae partem posteriorem enarrabit, quinquies h. x. III. Evangelium Ioannis interpretabitur quinquies h. xi.

III. ORDINIS IURISCONSULTORUM.

1. *Professorum ordinariorum.*

FERD. WALTER Dr. *Publice* I. Casus forenses e iure Germanico proponet bis h. i. *Privatim* II. Encyclopaediam et methodologiam totius legitimae scientiae quater h. xi.

tradet. III. Historiam iuris Romani enarrabit quinques h. ix. IV. Ius Germanicum privatum sexies h. xii. docebit.

AUG. BETHMANN-HOLLWEG Dr. *Publice* I. Librum XX. Digestorum interpretari perget semel p. hebd. *Privatim* II. Pandectas docebit quinques h. x. et xi.

EDUARDUS BOECKING Dr. *Privatim* I. Institutiones iuris Romani quaternis vel quinis p. h. scholis h. xii. tradet. II. Ius ecclesiasticum catholicorum et evangelicorum per Germaniam commune totidem p. h. scholis h. xi. exponet. III. Ius hereditarium Romanum quaternis h. iv. IV. Ius criminale quinis h. v. tradet.

PETR. FRANC. DEITERS Dr. *Publice* I. Selecta iuris privati Germanici capita disputando et examinando tractabit semel h. x. *Privatim* II. Historiam iuris Germanici tradet sexies h. ix. III. Ius feudale quater h. x. IV. Ius civile Borussicum sexies h. xii.

GUST. FRID. GAERTNER Dr. *Publice* I. Sex lectiones iuridico-propaedeuticas initio praelectionum habebit. II. Scholas topicas die Sat. h. v. et vi. instituere perget. III. Ius gentium dieb. Merc. et Sat. h. iii. tradet. *Privatim* IV. Iuris philosophiam duce libro suo: *Die Rechts- und Staatslehre* (Bonn. a. 1839.) quinques docebit h. viii. V. Ius publicum Germanicum item quinques h. ix.

ROMEO MAURENBRECHER Dr. *Publice* I. Introductionem in codicem Napoleonis bis h. xii. tradet. *Privatim* II. Institutiones iuris Romani quinques h. x. tradet. III. Ius naturae et politiam ad Lineamenta sua (Bonn. a. 1839.) quater h. viii. [IV. Ius hereditarium Romanum quater h. xii. docebit.

2. *Professorum extraordinariorum.*

ALFRED. NICOLOVIUS Dr. *Publice* I. Introductionem in ius civile Borussicum bis h. iii. tradet. *Privatim* II. Principia iuris canonici catholicorum et evangelicorum, quoad in Germania valent, quater h. iii. proponet. III. Ius feudale quater h. x. exponet.

CLEM. PERTHES Dr. P. E. Des. *Publice* I. De officio publico regni Borussici semel p. h. disseret duce libro suo: *Der Staatsdienst in Preussen*. *Privatim* II. Historiam iuris Germanici quinques h. ix. narrabit. III. Ius publicum Germanicum docebit quinques h. xii.

3. *Privatim docentis.*

IOAN. FRID. BUDDE Dr. *Gratis* I. Selecta Speculi Saxonum capita interpretabitur bis p. h. h. viii. *Privatim* II. Ius privatum Germanicum docebit quinis p. h. scholis h. xi. III. Ius feudale tradet quaternis h. ix.

*

*

*

I. GUIL. IOS. BRAUN Dr. Theol. cath. P. O. *Privatim* Ius ecclesiasticum catholicorum et evangelicorum quater p. hebdomadae tradet h. v.

IV. ORDINIS MEDICORUM.

1. *Professorum ordinariorum.*

CHRIST. FR. HARLESS Dr. *Publice* I. Materiam diaeteticam bis per h. tradet h. iv. II. Plinii Historiae naturalis librum XXIX. explicabit ore latino semel h. iv. *Privatim* III. Pathologiam specialem universam exponet sexies h. x. et bis h. iv. IV. Materiam medicam universam sexies h. xi. docebit. V. Lectiones idem offert de therapia speciali febrium inflammatoriarum atque exanthematicarum quinquies h. commoda habendas.

C. MAYER Dr. *Publice* I. De entozois humanis et animalium bis hora postea indicanda aget. *Privatim*. II. Anatomiam generalem seu histologiam, splanchnologiam, neurologiam et anatomiam fetus quotidie h. ii. docebit. III. Exercitationes anatomicas quotidie una cum Webero P. P. O. hor. x. et xi. moderabitur. *Privatissime* IV. Physiologiam cerebri et cerebelli horis commodis explicandam offert.

F. NASSE Dr. *Privatim* I. Therapiam specialem docebit hor. xii. et iii. quotidianis. II. Clinicum et policlinicum medicum moderabitur singulis diebus h. xi. III. Disputationes de morborum cura binis p. septimanam horis moderabitur.

CHRISTOPH. HENR. ERNESTUS BISCHOFF Dr. *Publice* I. Formulare docebit d. Lun. Merc. et Ven. h. vi. *Privatim* II. Pharmacologiam universam ex compendio suo et completo pharmacorum apparatu regio illustratam tradet sexies hor. iv. *Privatissime* III. Repetitorium atque examinatorium pharmacologicum, tum et Medicinam forensem pro auditorum commodo et desiderio hor. postea indicandis.

M. NAUMANN Dr. *Publice* I. Encyclopaediam et methodologiam medicinae pertractabit binis p. h. horis postea indicandis. *Privatim* II. Pathologiam generalem et semioticeum tradet sexies h. iii. III. Therapiam generalem explanabit quater h. ix.

C. W. WUTZER Dr. *Publice* I. Selecta clinices chirurgicae capita tractabit bis p. h. h. ix. *Privatim* II. Doctrinam de operationibus chirurgicis sexies h. viii. tradet et demonstrationes in cadaveribus humanis adiunget. III. Clinicum et policlinicum chirurgico-ophthalmiatricum quotidie h. x. in nosocomio academico moderari perget. IV. Ophthalmiatricen ter per h. ix. docebit.

H. F. KILIAN Dr. *Publice* I. De morbis puerorum bis p. h. h. v. et semel h. vi. disseret. *Privatim* II. Clinicum et policlinicum obstetricium quotidie h. iv. moderabitur. III. Artem obstetriciam universam sexies p. h. h. xi. tradet. IV. Medicinam forensem ter

p. h. h. xii. iuris studiosis exponet. *Privatissime* V. Exercitationes practicas in machina phantoma dicta quater p. h. h. v. instituet.

M. I. WEBER Dr. *Publice* I. Repetitorium et examinatorium physiologiae hominis instituet bis p. hebd. *Privatim* II. Osteologiam, syndesmologiam, myologiam et angiologiam corporis humani quotidie h. ix. docebit. III. Physiologiam hominis experimentis in vivis animalibus instituendis atque observationibus microscopicis illustratam tradet quotidie h. iv. IV. Exercitationes anatomicas una cum Mayero P.P. O. quotidie h. x. et xi. moderabitur. *Privatissime* V. Cursum de situ viscerum corporis humani, item cursum operationum chirurgicarum in cadaveribus humanis cum demonstrationibus anatomicis quater p. hebd. h. postea indicandis instituet.

2. *Professores extraordinarii.*

I. F. H. ALBERS Dr. *Publice* I. Encyclopaediam et methodologiam medicam docebit bis p. h. h. xii. *Privatim* II. Materiam medicam et generalem et specialem tradet, adiuncta formulas concinnandi doctrina quotidie h. iv. III. Anatomiam pathologicam dieb. Lun. Mart. et Merc. h. xi. exponet. IV. Exercitationes semioticas moderabitur bis h. viii.

V. ORDINIS PHILOSOPHORUM.

1. *Professorum ordinariorum.*

C. D. HUELMANN Dr. *Publice* I. Historiam constitutionis rei publicae Romanorum offert binis dieb. h. iv. *Privatim* II. De comparandis administrandisque rei publicae re- ditibus deque re argentaria et mensaria ternis dieb. disset h. ix.

FR. TH. WELCKER Dr. *Publice* I. Fragmenta Lyricorum Graecorum interpretabitur h. vi. *Privatim* II. Mythologiam Graecorum atque Romanorum tradet h. v. III. In Seminario philologico Iuvenalis Satiras tractabit et disputandi exercitationes moderabitur h. xi.

LUDOLPHUS CHRISTIANUS TREVIRANUS Dr. *Publice* I. Introductionem in notitiam stirpium cryptogamicarum tradet d. Lun. ac Ven. h. xii. *Privatim* II. Plantarum anatomiam atque physiologiam docebit d. Mart. Iov. et Sat. h. eadem. III. Stirpium usui medico inservientium historiam botanico-medicam tradet d. Lun. Merc. et Ven. hor. iv. IV. In Seminario physico operam collocare perget d. Mart. eadem hora.

A. G. A SCHLEGEL Dr. *Publice* I. Artem metricam linguae patriae accommodatam exemplis poetarum illustrabit bis p. h. h. ii. *Privatissime* II. Institutiones linguae Sanscritae et litterarum Indicarum continuabit.

A. GOLDFUSS Dr. *Publice* I. Petrefactorum historiam exponet d. Mart. et Ven. h. ii. *Privatim* II. Mineralogiam quinquies h. xi. docebit. III. Exercitationes zoologicas in Seminario physico d. Iov. h. iv. moderari perget.

I. F. F. DELBRUECK Dr. I. Aut *publice* Quintiliani Institutionis oratoriae librum decimum separatim editum interpretabitur, aut *privatissime* et gratis de vitae et litterarum studiis academicis recte instituendis disseret bis p. h. h. x. *Privatim* II. Aestheticam ita pertractabit, ut natura pulchri exposita de artibus, quae in effingendo eo versantur, praecipue de poesi eiusque variis generibus et praestantissimis in unoquoque genere quibusdam operibus disserat quater p. h. h. x.

G. W. FREYTAG Dr. *Publice* I. Elementa linguae Arabicae tradet bis h. iii. II. Loca historica scriptorum Arabicorum eadem h. interpretabitur. *Privatim* III. Grammaticam Hebraicam cum exercitationibus coniunctam tradet quater h. ii. IV. Psalmos interpretabitur quinquies h. xii.

I. NOEGGERATH Dr. *Publice* I. Institutiones administrandae rei metallicae bis p. h. h. v. tradet. *Privatim* II. Geologiam popularem quater h. v. docebit. Praeterea III. Exercitationes sodalium Seminarii physici hora consueta moderabitur.

CHRIST. AUG. BRANDIS Dr. *Publice* I. Isagogicas in philosophiae studium lectiones habebit bis p. h. *Privatim* II. Philosophiae antiquae historiam quater tradet.

C. G. C. BISCHOF Dr. *Publice* I. De caloris in terra phaenomenis disseret d. Lun. h. v. et vi. *Privatim* II. Chemiam analyticam experimentalem ad librum: *Handbuch der analytischen Chemie von H. Rose* ter p. h. docebit d. Lun. Mart. et Merc. h. xii. III. Technologiam bis p. h. tradet d. Mart. et Merc. h. ii. iii. et iv. IV. Exercitationes Seminarii physici moderabitur.

FR. VAN CALKER Dr. *Publice* I. Historiam philosophiae recentioris a Kantio usque ad aetatem nostram enarrabit bis p. h. hora postea indicanda. *Privatim* II. Logicam, item encyclopaediam et methodologiam philosophiae exponet ad librum suum: *Denklehre oder Logik und Dialektik* Bonnae editum quater h. iv. dieb. Lun. Mart. Iov. et Ven. III. Psychologiam empiricam et theoreticam cum isagogis anthropologicis explicabit quater aut quinquies h. v. dieb. Lun. Mart. Merc. Iov. et Ven. IV. Philosophiam moralem iurisque naturae elementa docebit quater h. xi. d. Lun. Mart. Iov. et Ven.

E. D'ALTON Dr. *Publice* I. De studio artis Graecorum aget bis p. hebdomadae h. x. *Privatim* II. Artium medii aevi atque recentioris temporis usque ad hunc diem historiam enarrabit bis p. h. h. x.

PHILIPPUS STRAHL Dr. *Publice* I. W. Scotti poema *The lay of the last minstrel* inscriptum explicabit h. vi. bis p. h. *Privatim* II. Regni Russici historiam et statisticen

docebit
sicae h.

FR

mel p

bis p.

tractabi

cam tra

I.

riis tra

troducti

riam re

IU

Privatim

nio qua

FR

dio phi

et Sat.

h. x. I

Semina

citation

FR

phicaru

tim II.

Exercita

TE

archivis

H.

semel h

et vii.

arte org

F.

motis ea

Combin

docebit quater p. h. h. vi. III. Cursum linguae aut Francogallicae aut Anglicae aut Russicae horis commodis instituet.

FR. DIEZ Dr. *Publice* I. De linguarum Romanarum origine et structura disseret semel p. h. *Privatissime* et gratis II. Rolandi furentis libros quattuor vel quinque priores bis p. h. interpretabitur. *Privatim* III. Antiquissimae linguae Germanicae rudimenta bis tractabit. IV. Selecta carmina saec. XIII. explicabit bis terve. V. Grammaticam Italianam tradet ternis lectionibus. VI. Hispanicam binis tradet.

I. G. LOEBELL D. *Privatissime* gratis I. De ratione historiae in gymnasiis litterariis tradendae disseret, exercitationesque auditorum instituet semel h. xii. *Publice* II. Introductionem in studia historica generalem tradet semel eadem hora. *Privatim* III. Historiam recentioris aevi quater eadem hora docebit.

IUL. PLUECKER Dr. *Publice* I. Theoriam linearum curvarum h. commoda exponet. *Privatim* II. Physicam experimentalem tradet sexies h. x. III. Mechanicam duce Poissonio quater h. iii. docebit. IV. Idem exercitationes Seminarii physici h. iii. regere perget.

FRIDERICVS RITSCHL Dr. *Publice* I. De notione, fine, historia, partibus et studio philologiae disseret sive encyclopaediam et methodologiam philologicam tradet d. Merc. et Sat. h. x. *Privatim* II. Plauti Trinumnum interpretabitur d. Lun. Mart. Iov. et Ven. h. x. III. Antiquitates Romanas publicas explicabit iisdem diebus h. ix. Praeterea IV. in Seminario philologico Dionysii Halicarnassensis Archaeologiam tractabit disputandique exercitationibus praeerit h. xi.

FRID. G. A. ARGELANDER Dr. P. O. Des. *Publice* I. Projectiones mapparum geographicarum et caelestium maxime usitatas describet et explicabit bis p. h. h. viii. *Privatim* II. Astronomiae elementa exponet quaternis diebus h. ix. *Privatissime* et gratis III. Exercitationes astronomiae practicas horis commodis moderabitur.

2. Professorum extraordinariorum.

THEOD. BERND Dr. *Publice* I. Sphragisticam docebit semel p. h. h. xii. II. De archivis scientiam tradet semel p. h. h. xii.

H. C. BREIDENSTEIN Dr. *Publice* I. Doctrinam artis musicae universalem tradet semel h. iii. *Privatim* II. Institutum quod dicitur Singverein moderabitur die Lun. h. vi. et vii. *Privatissime* gratis III. complures theologiae studiosos ambarum confessionum in arte organo canendi instituet h. comm.

F. C. A. RIESE Dr. *Publice* I. De machinis vi vaporis aquae aut vi electro-magnetica motis earumque ad movendos currus navesque usu semel p. h. populariter disseret. II. Combinationum theoriam bis p. h. proponet. *Privatim* III. Probabilium calculum quater

vel quinquies h. v. et vi. docebit. IV. Analyseq; elementa duce Thibaut docebit iisdem horis aliis binis diebus.

C. BERGEMANN Dr. *Publice* I. Zoochemiam tradet h. xii. *Privatim* II. Chemiam experimentalem sexies h. ix. docebit. *Privatissime* III. Exercitationes chemico-practicas horis postea indicandis quater instituet.

CHRISTIANUS LASSEN Dr. *Publice* I. Rudimenta linguae Sanscriticae ter p. h. h. iv. enarrabit. *Privatim* II. Persicam linguam docebit bis p. h. h. iv. III. De antiquitatibus populorum orientalium vetustissimorum, Indorum, Persarum, aliorum quinquies p. h. disseret h. ix. *Privatissime* IV. Scholas habebit aut Indicas aut Zendicas.

P. KAUFMANN Dr. *Publice* I. De oeconomiae publicae systematis aget dieb. Ven. et Sat. h. xi. *Privatim* II. Oeconomiam publicam docebit d. Lun. Mart. Merc. Iov. h. x. III. Encyclopaediam litterarum cameralium et politicarum secundum compendium suum tradet iisdem dieb. h. xi.

FR. RITTER Dr. *Publice* I. Platonis Convivium interpretabitur d. Merc. et Sat. h. viii. *Privatim* II. Litterarum Latinarum historiam enarrabit d. Lun. Mart. Iov. et Ven. h. viii. III. Ciceronis in C. Verrem orationes interpretabitur d. Lun. Mart. Iov. et Ven. h. ix. IV. *Privatissime* institui se cupientibus non deerit.

G. B. MENDELSSOHN Dr. *Publice* I. Geographiam Germaniae bis p. h. tradet. *Privatim* II. De systemate Europae politico quater p. h. disseret.

I. H. FICHTE Dr. *Publice* I. De argumentis, quibus animi immortalitas comprobatur, disseret bis h. xi. *Privatim* II. Logicam et encyclopaediam disciplinarum philosophicarum exponet quater h. iv. III. Anthropologiam et psychologiam docebit quater vel quinquies h. v.

3. *Privatim docentium.*

LAUR. LERSCH Dr. *Gratis* I. De vita Romanorum privata disseret bis h. ix. *Privatim* II. Historiam philologiae enarrabit ter h. x. III. Aristotelis Rhetoricorum libros tres ore Latino interpretabitur quater h. iv.

H. DUENTZER Dr. *Gratis* I. Persii Satiras explicabit bis h. vi. *Privatim* II. Philosophiam linguarum tradet ter h. viii. III. Homerii Iliadem interpretabitur praecipua compositionis et poeticae artis ratione habita quater h. iii.

M. I. L. DE GAGERN Dr. *Gratis* I. Historiam imperii Germanici inde ab interitu Hohenstauforum enarrabit bis h. v. *Privatim* II. Politiam quater docebit hora postea indicanda.

FRID. HEIMSOETH Dr. *Gratis* I. Platonis Apologiam Socratis leget semel p. h. h. vi. *Privatim* II. Aeschyli Persas ter interpretabitur h. x. III. Sophoclis Electram ter h. iv.

TH. VOGEL Dr. *Gratis* I. De plantarum geographia disseret semel h. xii. *Privatim* II. Rei saltuariæ doctrinam docebit quater h. xii. III. Botanicen generalem sexies tradet h. iii.

G. KOSEGARTEN Dr. *Gratis* I. Principia disciplinae publicæ quam politiam sensu strictiore vocant docebit semel h. ix. *Privatim* II. Doctrinam de redditibus publicis comparandis et administrandis exponet ter h. ix.

* * *

R. NADAUD Lector *Gratis* I. Grammaticam Francogallicam bis hor. ii. docebit. *Privatim* II. Exercitationes Francogallice scribendi et loquendi cum interpretatione scriptorum Francogallicorum iunctas ter h. ii. instituet. III. Litterarum Francogallicarum historiam recentiorem ore Francogallico enarrabit ter h. viii.

C. HOHE *Gratis* I. Artem delineandi semel p. h. ab hora ii. ad v. docebit. *Privatim* II. De perspectiva lineari deque coloribus doctrinam tradet et pingendi exercitationes instituet.

ARTES GYMNASTICAE.

Equitandi artem docebit DONDORF.

Arma tractandi modos docebit SEGERS.

Saltandi institutiones offert RADEMACHER.

DOCTRINARUM APPARATUS ET INSTITUTA.

Bibliotheca academica senis per singulas hebdomadas diebus, Merc. et Sat. intra horas ii. et iii., reliquis diebus hora xi. patebit et legitime petentibus eius copiae prompte officioseque dispensabuntur.

Apparatus et instituta præterea, variis disciplinis parata hæc sunt:

Supellex instrumentorum physices, Laboratorium chemicum, Hortus botanicus, Museum zoologicum, Thesaurus mineralogicus, Apparatus technologicus, Clinicum et Policlinicum medicum, Clinicum et Policlinicum chirurgicum et ophthalmiatricum, Apparatus instrumentorum chirurgicorum et ligaminum, Xenodochium obstetricium, Theatrum anatomicum, Apparatus pharmacologicus, Laboratorium pharmaceuticum, Gypsotheca ad illustrandam historiam artis antiquæ cum Museo antiquitatum academico, Agellus oeconomiae rurali exercendæ, Apparatus diplomaticus et heraldicus, Apparatus musicus.

Paratur Specula astronomica.

Praeterea institutum est nuper, ut per feriarum tempus duo medicinae studiosi, a directore Clinici medici proponendi, in Nosocomio insanorum, quod Siegburgi est, cursus practici ad morbos mentis cognoscendos et curandos ductu Cl. directoris illius Nosocomii copiam sibi factam inveniant, adque ad hunc finem singulari subsidio ex aerario academico soluto per illud tempus fruantur.

Studiosos theologiae catholicae in Convictorio moderante Prof. ACHTERFELDT Inspectoris repetendis lectionibus disputationibusque instituendis exercebunt Repetentes.

In Seminario Regio theologico evangelicorum exercitationes sodalium AUGUSTI, NITZSCH et BLEEK DD. PP. OO. regere pergent. Seminarii Regii homiletici et catechetici evangelicorum exercitationes moderabuntur NITZSCH et SACK.

De Seminario Regio philologico sub nominibus Professorum Ord. Philos. WELCKER et RITSCHL Directorum relatum est; de Seminario Regio physico sub nominibus Professorum Ord. Philos. TREVIRANUS, GOLDFUSS, NOEGGERATH, G. BISCHOF, PLUECKER.

studiosi,
est, cur-
as Noso-
aerario

LDT In-
tes.
GUSTI,
et cate-

ELCKER
as Pro-
SCHOF,

SCHOLAE

HORARUM ORDINE DISPOSITAE.

THEOLOGICAE.		IURIDICAE.
CATHOLICAE.	EVANGELICAE.	
Encyclopaediam et hodegetica bis Achterfeldt P. O.		
Introductionem in V. et N. T. una cum critica et hermeneut. bibl. quinques Scholz P. O.	Genesin quater Bleek P. O. — Psalmos quater Sommer Lic.	Iuris philosophiam quinques Gaertner P. O. — Ius naturae quater Maurenbrecher P. O. — Selecta Speculi Saxonum capita bis Budde Dr.
Libros Chronic. bis Scholz P. O. — Librum I. Mosis quater idem.	Epistolam ad Romanos quater Bleek P. O.	Historiam iuris Romani quinques Walter P. O. — Historiam iuris Germanici sexies Deiters P. O. — Historiam iuris Germanici quinques Perthes P. E. — Ius feudale quater Budde Dr. — Ius publicum Germanicum quinques Gaertner P. O.
Ethicam Christiano-catholicam quinques Achterfeldt P. O. — Examina et disputationes de rebus ethicis semel idem.	Historiae ecclesiasticae partem priorem quinques Sack P. O. — Historiae ecclesiasticae partem posteriorem quinques Kinkel Lic.	Pandectas quinques Bethmann-Hollweg P. O. — Ius feudale quater Deiters P. O. — Selecta capita iuris privati Germanici semel idem. — Institutiones iuris Romani quinques Maurenbrecher P. O. — Ius feudale quater Nicolovius P. E.
Evangelium S. Matthaei quater Braun P. O. — Introductionem in theologiam dogmaticam ter Vogelsang P. O. — Epistolam I. Pauli ad Hebraeos ter idem.	Theologiam practicam universam quater Sack P. O. — Evangelium Ioannis quinques Kinkel Lic.	Encyclopaediam et methodologiam quater Walter P. O. — Pandectas quinques Bethmann-Hollweg P. O. — Ius ecclesiasticum quater vel quinques Böcking P. O. — Ius privatum Germanicum quinques Budde Dr.

Hor. VII.

Hor. VIII.

Doctrin
sexies Wu
mioticas bi

Hor. IX.

Ophtha
Selecta clin
— Therapi
P. O. — O
ologiam et
quotidie W

Hor. X.

Clinicu
quotidie W
specialem u
— Exercita
et Weber

Hor. XI.

Materi
Harless I
rapenticum
citationes
Weber PP
versam sexi
pathologica

ARUM ORDINE DISPOSITAE.

MEDICAE.

PHILOSOPHICAE.

Hor. VII.

Hor. VIII.

Doctrinam de operationibus chirurgicis sexies Wutzer P. O. — Exercitationes semioticas bis Albers P. E.

Proiectiones mapparum geographicarum maxime usitatas bis Argelander P. O. — Litterarum Latinarum historiam quater Ritter P. E. — Platonis Convivium bis idem. — Philosophiam linguarum ter Düntzer Dr. — Litterarum Francogallicarum historiam recentiore ter Nadaud.

Hor. IX.

Ophthalmiatricen ter Wutzer P. O. — Selecta clinices chirurgicae capita bis idem. — Therapiam generalem quater Naumann P. O. — Osteologiam, syndesmologiam, myologiam et angiologiam corporis humani quotidie Weber P. O.

Doctrinam de comparandis administrandisque reipublicae redditibus deque re argentaria et mensaria ter Hüllmann P. O. — Antiquitates Romanorum publicas quater Ritschl P. O. — Astronomiae elementa quater Argelander P. O. — Chemiam experimentalem sexies Bergemann P. E. — Ciceronis in Verrem orationes quater Ritter P. E. — Antiquitates populorum orientalium vetustissimorum quinquies Lassen P. E. — Antiquitates Romanorum privatas bis Lersch Dr. — Politiam semel Kosegarten Dr. — Doctrinam de redditibus publicis comparandis et administrandis ter idem.

Hor. X.

Clinicum chirurgico-ophthalmiatricum quotidie Wutzer P. O. — Pathologiam specialem universam quotidie Harless P. O. — Exercitationes anatomicas quotidie Mayer et Weber PP. OO.

Aut Quintiliani Institutionis oratoriae librum X. aut de vitae et litterarum studiis academicis recte instituendis Delbrück P. O. — Aestheticam quater idem. — De studio artis Graecorum bis d'Alton P. O. — Artium medii aevi atque recentioris temporis historiam bis idem. — Physicam experimentalem sexies Plücker P. O. — Plauti Trinumnum quater Ritschl P. O. — Encyclopaediam philologicam bis idem. — Oeconomiam publicam quater Kaufmann P. E. — Historiam philologiae ter Lersch Dr. — Aeschyli Persas ter Heimsoeth Dr.

Hor. XI.

Materiam medicam universam quotidie Harless P. O. — Clinicum medicum therapeuticum quotidie Nasse P. O. — Exercitationes anatomicas quotidie Mayer et Weber PP. OO. — Artem obstetriciam universam sexies Kilian P. O. — Anatomiam pathologicam ter Albers P. E.

Iuvenalis Satiras et disputandi exercitationes Welcker P. O. — Mineralogiam quinquies Goldfuss P. O. — Chemiam analyticam experimentalem ter G. Bischof P. O. — Philosophiam moralem iurisque naturae elementa quater van Calker P. O. — Dionysii Halicarnassensis Antiquitates Romanas Ritschl P. O. — Scribendi disputandique exercitationes idem. — De argumentis quibus comprobatur animi immortalitas bis Fichte P. E. — Encyclopaediam litterarum cameralium et politicarum quater Kaufmann P. E. — Oeconomiae publicae systemata bis idem.

SCHOLAE HORARUM ORDIN

THEOLOGICAE.		IURIDICAE.	
CATHOLICAE.	EVANGELICAE.		
Exercitationes exeget. examinat. et repetit. semel Scholz P. O. — Theologiam dogmaticam quater Vogelsang P. O. — Religionem catholicam bis idem.	Historiae ecclesiasticae epitomen quater Augusti P. O. — Locum de trinitate et de persona Iesu Christi bis idem. — Archaeologiam biblicam quater Sommer Lic.	Institutiones iuris Romani quater s. quinquies Böcking P. O. — Ius civile Borussicum sexies Deiters P. O. — Ius hereditarium Rom. quater Maurenbrecher P. O. — Introductionem in ius civile Rhenanum bis idem. — Ius publicum Germanicum quinquies Perthes P. E.	Hor. III. Therapia P. O. — Me P. O. — Enc medicam bis
Doctrinam de principiis theologiae Christiano - catholicae ter Hilgers Dr. — Historiae ecclesiasticae partem tertiam ter idem.	Theologiam moralem quinquies Nitzsch P. O.	Ius gentium bis Gaertner P. O. — Introductionem in ius civile Borussicum bis Nicolovius P. E. — Principia iuris canonici catholicorum et evangelicorum in Germania quater idem.	Hor. Anatomi neurologiam Mayer P. O.
Theologiam pastorem quinquies Achterfeldt P. O.	Statisticen ecclesiasticam bis Sack P. O. — Epistolas pastorales bis Sommer Lic.	Ius hereditarium Romanum quater Böcking P. O.	Hor. IV. Patholog Harless P. bis idem. — XXIX. semel versam sexies nicum et pol Kilian P. O. animalium qu eriam medic quodidie Alb

ARUM ORDINE DISPOSITAE.

MEDICAE.

Hor. III.

Therapiam specialem quotidie Nasse P. O. — Medicinam forensam ter Kilian P. O. — Encyclopaediam et methodologiam medicam bis Albers P. E.

Hor.

Anatomiam generalem, splanchnologiam, neurologiam et anatomiam fetus quotidie Mayer P. O.

Hor. III.

Therapiam specialem quotidie Nasse P. O. — Pathologiam generalem et semioeciam quotidie Naumann P. O.

Hor. IV.

Pathologiam specialem universam bis Harless P. O. — Materiam diaeticam bis idem. — Plinii Histor. natur. librum XXIX. semel idem. — Pharmacologiam universam sexies E. Bischoff P. O. — Clinicum et policlinicum obstetricium quotidie Kilian P. O. — Physiologiam hominis et animalium quotidie Weber P. O. — Materiam medicam et generalem et specialem quotidie Albers P. E.

PHILOSOPHICAE.

Psalmos quinquies Freytag P. O. — Historiam plantarum cryptogamicarum bis Treviranus P. O. — Plantarum anatomiam et physiologiam ter idem. — Chemiam analyticam experimentalem ter Gust. Bischoff P. O. — Historiam recentioris aevi quater Loebell P. O. — Introductionem in studia historica semel idem. — De historia in gymnasiis tradenda semel idem. — Sphragisticam semel Bernd P. E. — De archivis scientiam semel idem. — Zoöchemiam Bergemann P. E. — Rei saltuariae doctrinam quater Vogel Dr. — Plantarum geographiam semel idem.

Grammaticam Hebraicam cum exercitationibus coniunctam quater Freytag P. O. — Artem metricam linguae patriae accommodatam exemplis poetarum illustrabit bis a Schlegel P. O. — Institutiones linguae Sanscritae et litterarum Indicarum semel idem. — Petrefactorum historiam bis Goldfuss P. O. — Technologiam bis Gust. Bischoff P. O. — Grammaticam Francogallicam bis Nadaud Lect. — Francogallice scribendi et loquendi exercit. cum interpret. scriptorum Francogallicorum ter idem.

Elementa linguae Arabicae bis Freytag P. O. — Loca historica script. Arab. bis idem. — Technologiam bis Gust. Bischoff P. O. — Seminarium physicum semel Plücker P. O. — Mechanicam quater idem. — Doctrinam artis musicae universalem semel Breidenstein P. E. — Homeri Iliadem, praecipue compositionis et poeticae artis ratione habita, quater Düntzer Dr. — Botanicam generalem sexies Vogel Dr.

Historiam constitutionis rei publicae Romanorum bis Hüllmann P. O. — Doctrinam de plantis officinalibus ter Treviranus P. O. — Exercitationes Seminarii physici Goldfuss et Nöggerath PP. OO. — Technologiam bis G. Bischoff P. O. — Logicam, item encyclopaediam et methodologiam philosophiae quater van Calker P. O. — Rudimenta linguae Sanscritae ter Lassen P. E. — Rudimenta linguae Persicae bis idem. — Logicam et encyclopaediam disciplinarum philosophicarum quater Fichte P. E. — Aristotelis Rhetorica quater Lersch Dr. — Sophoclis Electram ter Heimsoeth Dr.

THEOLOGICAE.		IURIDICAE.	
CATHOLICAE.	EVANGELICAE.		
Patrologiam bis Braun P. O.	Scientiam fidei Christianae semel Nitzsch P. O. — Encyclopaediam theologiae Christianae bis idem.	Ius criminale quinquies Böcking P. O. — Scholas topicas semel Gaertner P. O. — Ius ecclesiasticum catholicorum et evangelicorum quater Braun Dr.	Hor. V. Exercitium quater Kilianorum bis idem.
			Hor. VI. Formulæ De morbis puerorum.
	Elementa linguae Chaldaicae Bleek P. O. — Statum religionum paganarum per Saec. I—III. bis Kinkel Lic.	Casus e iure Germanico bis Walter P. O. — Interpretationem libri XX. Digestorum Bethmann-Hollweg P. O. — Lectiones iuridico-propaedeuticas Gaertner P. O. — De publicis officiis regni Borussiae semel Perthes P. E.	Hor. postea in Therapiæ toriarum atque P. O. — De his Nasse P. O. — De cerebelli ter humanis et titorum et e tam et med P. O. — De medicinae b titorum et Weber P. O. — De corp. hum. s tionum chir bus anatomic

RARUM ORDINE DISPOSITAE.

MEDICAE.

Hon V.

Exercitationes practicas in phantomate quater Kilian P. O. — De morbis puerorum bis idem.

Hon VI.

Formulare ter E. Bischoff P. O. — De morbis puerorum semel Kilian P. O.

Hon postea indicandis.

Therapiam specialem febrium inflammatoriarum atque exanthematicarum Harless P. O. — Disputationes de cura morborum bis Nasse P. O. — Physiologiam cerebri et cerebelli ter Mayer P. O. — De entozois humanis et animalium bis idem. — Repetitorium et examinatorium pharmacologicum, tum et medicinam forenses E. Bischoff P. O. — Encyclopaediam et methodologiam medicinae bis Naumann P. O. — Repetitorium et examinatorium physiologiae bis Weber P. O. — Cursum de situ viscerum corp. hum. semel idem. — Cursum operationum chirurgicarum cum demonstrationibus anatomicis quater idem.

PHILOSOPHICAE.

Mythologiam Graecorum et Romanorum Welcker P. O. — Psychologiam empiricam et theoreticam cum isagogis anthropologicis quater aut quinque van Calker P. O. — Institutiones administrationis rei metallicae bis Nöggerath P. O. — Geologiam popularem quater idem. — Probabilium calculum bis terve a Riese P. E. — Analyseos elementa bis idem. — Anthropologiam et psychologiam quinque Fichte P. E. — De caloris phaenomenis in terra semel Gust. Bischoff P. O. — Historiam imperii Germanici ab interitu Hohenstauforum bis a Gagern Dr.

Fragmenta Lyricorum Graecorum Welcker P. O. — W. Scotti poema: the lay of the last minstrel bis Strahl P. O. — Historiam et statistice regni Russici quater idem. — Exercitationes canendi semel Breidenstein P. E. — Probabilium calculum bis terve a Riese P. E. — Analyseos elementa bis idem. — De caloris phaenomenis in terra semel Gust. Bischoff P. O. — Persii Satiras bis Düntzer Dr. — Platonis Apologiam Socratis semel Heimsoeth Dr.

Isagogicas in philosophiae studium lectiones bis Brandis P. O. — Philosophiae antiquae historiam quater idem. — Historiam philosophiae recentioris a Kantio usque ad aetatem nostram bis van Calker P. O. — Linguam Italicam, Hispanicam veteremque Germanicam bis Diez P. O. — Theoriam linearum curvarum Plücker P. O. — Exercitationes astronomiae practicas Argelander P. O. — Artem organo canendi Breidenstein P. E. — Exercitationes chemicas practicas Bergemann P. E. — De machinis vi aquae vaporis aut vi electro-magnetica motis semel a Riese P. E. — Combinationum theoriam bis idem. — Scholas aut Indicis aut Zendicas Lassen P. E. — Geographiam Germaniae Mendelssohn P. E. — De systemate politico Europae idem. — Politiam quater a Gagern Dr. — Artem delineandi et pingendi Hohe. — De perspectiva et de coloribus ter idem.

Die III. m. Augusti

quinque Universitatis Ordines haec proposuerunt quaestionum argumenta.

ORDO THEOLOGORUM CATHOLICORUM duas proposuit quaestiones. I. Denuo proposuit quaestionem exegeticam: Exponatur, num et quo sensu, quae de S. Ioanne Baptista in Novo Testamento enarrantur, a Veteris Testamenti prophetis praedicta sint. II. Scribatur historia originis, usus et auctoritatis pallii in ecclesia Christiana.

ORDO THEOLOGORUM EVANGELICORUM duas proposuit quaestiones, alteram ex anno superiore repetitam, alteram nunc primum exhibitam. I. Exponatur, quibus de ecclesiae natura et indole notionibus superstructa fuerit veteris ecclesiae disciplina, quatenus ad conservandam morum sanctitatem pertinebat; gradus eius (Matth. XVIII. v. 15. sq.) accuratius investigentur; totius instituti ratio et effectus cum disciplina ecclesiis reformatis seculi decimi sexti et septimi, praecipue Genevensi, Francogallicae et Scoticae, peculiari conferatur; discrimen inter utramque et Novatianorum sectae principia ita definiatur, ut quid in his reiiciendum, in illis magis excolendum fuerit, melius intelligatur. II. Explicentur rationes quaedam potiores, quibus quantum evangelium ab Ioanne apostolo conscriptum esse probetur, eaeque tam ex ipsius scripti per se considerati indole atque argumento, quam ex evangeliorum synopticorum comparatione petitae.

ORDO IURECONSULTORUM duas quaestiones proposuit. Una iam superiore anno prolata sic habet: Exponantur iuris Germanici veteris et mediæ aevi de servitutibus praediorum praecepta. Altera haec est: Romanorum de probatione iudiciali doctrina ex suo fonte, e veterum scriptis rhetoricis exponatur.

ORDO MEDICORUM duas proposuit quaestiones, quarum prior, anno praeterlapso iam proposita, iterum exhibetur. I. Quaeritur, morborumque animaliumque vulneratorum exploratio, diversa symptomata partium, quibus cerebrum et cerebellum conformantur, ostendat? II. Exhibeatur nova atque accurata methodi antiphlogisticae recensio, ita ut praesertim satius et distinctius eluceat antiphlogisticorum notio, atque omnium medicaminum ratio habeatur, quae experientia duce ubicunque affectionibus inflammatoriis conduxerunt.

ORDO PHILOSOPHORUM tria proposuit argumenta, quorum primum e philologia desumptum hoc est: Dissertatur de comparationibus Homeri. Alterum ad physicam spectat: Postulatur, ut ea, quae proximo decennio in doctrina de galvanismo et magnetismo inventa sunt, colligantur, diiudicentur, omissisque opinionum commentis, succincte delineentur. Tertium est oratorii generis: Oratione panegyrica celebrentur sacra, quae proximo anno instant, secularia diei, quo Fridericus Secundus, magnus Borussiae rex, regnum auspicatus est.

Lege sancitum est in perpetuum, ut, nisi quae ante diem III. m. Maii Universitatis secretario traditae sint commentationes, ad certamen non admittantur.

Denuo pro-
ista in Novo
istoria ori-

am ex anno
esiaie natura
nservandam
vestigentur;
et septimi,
r utramque
gis excolen-
artum evan-
per se con-
etitaie.

nno prolata
praecepta.
um scriptis

erlapso iam
exploratio,
II. Exhi-
s et distin-
quae expe-

ogia desum-
: Postula-
sunt, colli-
m est ora-
cularia diei,

s secretario

